

Lackfi János

A halpedikűr zsoltára

Uram, a te néped lába nem tört fel
negyven éven át a sivatagban,
ruháik nem koptak el,
Jézus lábán bűtykök, hegek, hólyagok,
saját lábát nem kímélte érettünk,
talpának dörzspapír volt a föld.
Semmi horzszakő, semmi halpedikűr,
pedig gyermekeidnek jár az a kis kényeztetés,
Uram, a kókusztej balzsamos erejével
és a jojobafa vitamindús termésével.
Ígéreteket kaptunk tőled, Uram,
kör SMS-ben és Messengeren,
minden hely, amelyre lábatok lép,
a tiétek lesz a pusztától Libanonig,
a nagy folyótól a nyugati tengerig,
Jézus kilépte területe határát,
ment, amíg inai vitték, megszánta a pásztor
nélküli juhokat, ez volt az ő megváltó fitnessze,
járószalagja Galilea földje,
minden nap lábnap volt neki,
lóra, kocsira, Suzukira, Mercedesre nem ült,
számára is csak mikor lábát átlövetni
vonult fel Jeruzsálembe.
Nem vetette le magát a templom párkányáról,
hogy tűzoltónak öltözött angyalok
elkapják egy pokróccal, kőbe ne üsse lábát.
Nem vetette le magát a kereszt magasából,
szépen odarögzítették ünnepi dísznek,
el ne mozduljon, kell a kompozícióhoz,
a Legcsodásabb Római Birodalom
rovargyűjteményébe, fölé írva a faj
latin neve: Iesus Nazarenus Rex Iudae.
Ha meg nem mosom
a lábadat, Péter, nem lesz hozzám közöd,
de Uram, hadd én mossam meg a te lábadat,
nem, fiam, én a tiédet, nem, Uram,
én a tiédet, ne felelelj, komisz kölök,
én mosom meg. Inkább én! Nem, mert én!
Akkor az arcomat, a fületem is mosd meg,

Uram, fürdöss meg Isten-igazából. Jaj, Péter,
 nem vagyok én fürdőmester, add ide
 a lábadat, nem mondom kétszer!
 Jézus lábát olajjal kente Mária,
 pedig abból az olajból Lamborghinit
 vehetnénk, Uram, aranyzemcsékkal
 kavargó pezsgőt ihatnánk, saját jacuzzink
 lenne a város felett. Jaj, Júdás, olyan mindegy,
 gyémántszeget, vagy rozsdás bőrkőt
 ütnek-e csontom közé, s neked is,
 aranyzsinór, vagy kenderkötél fojt-e meg végül.
 Tartsd vissza lábadat, fiam, szombatnapon
 ne járd kedvteléseid után, de pénteken még
 gyorsan verjünk egy kétszázás szöveget
 valaki lábszárába, rögzítve legyen
 a világ rendje, el ne billenjen észak és dél,
 kelet és nyugat, fent és lent egyensúlya.
 Megyünk ártatlan vért ontani, lábunk
 a gonoszság felé rohan. Miért nem bicsaklik
 meg soha ilyenkor? Jobb lenne nekünk,
 ha láb nélkül csúsznánk-másznánk, mintha
 világbajnoki szintidőn belül rohanunk
 a végromlásba, szívünk szuvasodásába,
 lelkünk rohadásába, terjesztjük a nyákat
 szájon át fülbe, szívből szívbe, míg üveges
 kocsonya nem lötyög mindenki agya helyén.
 Vegyen hát a pap az áldozat véréből,
 kenje meg vele fülcimpánkat,
 kezünk és lábunk hüvelykujját,
 ha nem kened be magad az én véremmel,
 nem lesz hozzám közöd.
 Azon a napon majd elveszi az Úr
 a díszeket: a lábpereceket és a nyakláncokat,
 a hajdíszeket és a lábkarikákat,
 és piercing gyanánt mindenki kap egy
 csinos szöveget az élő szövetekbe,
 reccsenjen a csont, rángjon az ideg,
 baltával csapdossa a koponyát a fájdalom.
 Az Emberfia összevázta a Földet, pedig az az Úr
 lába zsámolya, és összevázta az esti eget,
 mely az Úr trónusa, ne mászkálj a szép új
 templomi szőnyegen a véres lábaddal, Jézuska,
 mert megzavarod az áhítatot, mássz fel szépen
 a piederstálra, ott a te helyed,
 ha minden nyomorult beleturkálhatna

a sebeidbe, még hinni kezdenének
mindannyian, és akkor mitől lennénk ennyire
különlegesek, mi, a te juhocskaid?
Mars vissza, ne lábatlankodj itt nekünk!
Ahogy az Úr szolgálja, Izsajás,
meztelenül és meztéláb járt három évig,
jelként Egyiptom és Etiópia számára,
úgy meztéláb járt köztünk a legnagyobb,
meztelenül jött a világba, meztelenül
temették, lábnyomaiból isszuk azóta is
az eget, szürcsöljük a habos felhőket.

Olty Péter

Belső kert

És itt lesz a perisztílium; itt lehet
végignézni, hogyan gyűjtik a sárgolyót
egy korhű abakusztábla alá a hím-
fecskék zsákszerű keltető

céljából; az akantuszlevelek között
lógó scrotum olyan szürke és átlagos
lesz majd, mint a szökőkútra merőleges
kőbolyhos fauné; a kert

bal szélén pedig ebrózsákra tekinthet a
gamer, melyek a hengerre erősített
rácshoz kötve egy oszlopfejezet felé
kúsznak majd. Realisztikus

rejtvény lesz. Ha napórát helyezünk a szín
központjába, az árnyékmutató olyan
trankvilláns lehet és annyira lomha, hogy
megfoghatja a géniusz.